

บรรณานุกรม

- กฤษดา ชูย์อาทิตย์. (2552). การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม :กรณีศึกษาบ้านลวงเหนือ ตำบลลวงเหนือ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง): มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรมการท่องเที่ยว กลุ่มข้อมูลสถิติด้านท่องเที่ยว. (2554). สถิตินักท่องเที่ยว. (ออนไลน์) ค้นเมื่อ 15 กันยายน 2555. ที่มา :
<http://www.tourism.go.th/tourism/th/home/tourism.php?id=4>.
- กระทรวงวัฒนธรรม. มปป. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. (ออนไลน์) ค้นเมื่อ 23 มิถุนายน 2555, จาก http://www.creativeculturethailand.com/detail_page.php?sub_id=3833.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว. (ออนไลน์) ค้นจาก <http://www.tat.or.th>.
- ข่าวสดออนไลน์. 2555. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. (ออนไลน์) ค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2555 จาก ข่าวสดออนไลน์ วันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2555 ปีที่ 21 ฉบับที่ 7719 ข่าวสดรายวัน:
http://www.khaosod.co.th/view_news.php?newsid.
- คมสัน รัตนะสิมากุล และ คณะ. (2552). การศึกษาประวัติศาสตร์ชุมชนเมืองเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับแหล่งท่องเที่ยวของอำเภอเชียงแสนกับการสื่อสารอย่างมีส่วนร่วมเพื่อรักษาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- จิราภรณ์ พรหมเทพ . 2554. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : แผนนำเสนอโบราณสถานศิลปะขอมในจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บช.ม. (บริหารธุรกิจ) มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชนัญ วงษ์วิภาค. (2545). การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว, หน่วยที่ 13 การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชวัลบุช อุทยาน. 2551. พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. (ออนไลน์), สืบค้นเมื่อ 19 พฤษภาคม 2555. แหล่งที่มา: <http://touristbehaviour.wordpress.com/1/>.
- ชูดา ศิริไพบูลย์สินธ์. (2549). การประเมินศักยภาพและการจัดเส้นทางท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในจังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ฉัตรรัตน์ ธรรมจง. (2553). การสื่อสารการตลาดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาตลาดเก่า 119 ปี เจ็ดเสมียน จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาสื่อสารมวลชน) : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นิตยา ชัชกุล. (2551). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว : Tourism Industry. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพัทธ์ชัย ไชยนอก. 2553. แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาบ้านด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ยุทธศาสตร์การพัฒนา). เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- ประกอบศิริ ภัคดีพินิจ. (2545). ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนบ้านร่องไฮ ตำบลแม่ใส อำเภอมือง จังหวัดพะเยา. การศึกษาอิสระ ศศ.ม. (ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พรศิริ วิรุณพันธ์. (2551). กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้นำท้องถิ่นต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษา: วัดพระธาตุเรืองรอง อำเภอมือง จังหวัดศรีสะเกษ. โครงการวิจัยและพัฒนาประจำปีงบประมาณ 2551 กองวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.
- เพทาย บำรุงจิตต์, ฉลวย บุธิปิน, วันเพ็ญ การครคิด และชวัลนุช อุทยาน. 2549. ศักยภาพและความพร้อมของผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวเชิงศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมจังหวัดเชียงราย. รายงานฉบับสมบูรณ์ ชุดโครงการพัฒนาและการจัดการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน กลุ่มจังหวัดล้านนา ระยะที่ 1 "บริบทฐานรากการพัฒนาและจัดการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย". เชียงราย: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
- รุ่งรัตน์ หัตถกรรม. 2545. แนวทางการพัฒนาหมู่บ้านทอผ้าไหม ตำบลนาโพธิ์ อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. การศึกษาอิสระ ปริญญาโท ศศ.ม. (ศิลปศาสตร์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรวรรณ องค์กรุทธรักษา. (2553). การสื่อสารการตลาดระหว่างประเทศเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วาสนา แสงสิทธิ์ และ คณะ. (2553). ล้านนาศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วรารุช ช่วงชัย. (2553). การจัดกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษา ย่านท่าช้าง - ท่าพระจันทร์. วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมภายในมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการจัดการออกแบบนิทรรศการศิลป์) : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2549). คู่มือการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. 2549
<http://tourism.go.th/2010/upload/news/files/คู่มือการประเมินมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม.pdf>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สมศรี วงษ์เวช. (2545). รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมลุ่มแม่น้ำปิง. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว): มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สิทธิศักดิ์ เตียงงา. มปป. เอกสารประกอบการสอนวิชาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Eco-Tourism): การท่องเที่ยว. (ออนไลน์) สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2555 จาก sittisak.reru.ac.th/wp-content/uploads/2011/10/บทที่-21.doc.
- สุดชีวัน นันทวัน ณ อุยธยา. (2551). การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นศูนย์กลางกรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง): มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดเชียงราย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. 2552. แผนปฏิบัติการ 4 ปี พ.ศ. 2552-2555: ยุทธศาสตร์พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย. (ออนไลน์), แหล่งที่มา : http://www.cots.go.th/cr_develop.php
- อรจนา จันทรประยูร. (2555). พฤติกรรมนักท่องเที่ยว. คณะพัฒนาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
<http://www.idis.ru.ac.th/report/index.php?topic=6034.0;wap2>. พฤติกรรมผู้บริโภค นักท่องเที่ยว. ค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2555)
- www.bus.tu.ac.th/usr/kitti/imc_3.doc,. เหตุผลที่ต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของโฆษณา. ค้นเมื่อ 23 พฤษภาคม 2555)
- http://www.ihotelmarketer.com/index.php?option=com_k2&view=item&id=227:forms-of-marketing-communication&Itemid=389,. รูปแบบการสื่อสารการตลาด. ค้นเมื่อ 28 มิถุนายน 2555)